

Warszawa, dnia 29 września 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

(druk nr 1082)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wprowadzenie instrumentu prawnego, który ma przyczynić się do ułatwienia wejścia na rynek pracy osobom poniżej 30 roku życia. Instrument ten polegać będzie na refundacji pracodawcy lub przedsiębiorcy, przez okres 12 miesięcy, części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Podstawą refundacji będzie umowa zawarta pomiędzy starostą, a pracodawcą lub przedsiębiorcą. Umowa nie będzie mogła być zawarta z pracodawcą, u którego w okresie ostatnich 6 miesięcy nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Pracodawca lub przedsiębiorca, stosownie do zawartej umowy, będą obowiązani do utrzymania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres, za który dokonywana jest refundacja oraz przez okres 12 miesięcy po zakończeniu tej refundacji. Niewywiązanie się ze wskazanych powyżej warunków spowoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym nie utrzymano zatrudnienia skierowanej osoby, wraz z odsetkami ustawowymi.

Umowy w sprawie refundacji będą mogły być zawierane od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. Koszty wynikające z tych umów będą finansowane przez starostę w ramach Funduszu Pracy w latach 2016–2018. Na realizację zadania przeznaczona zostanie kwota 2.800 mln zł, z czego w roku 2016 – 700 mln zł i po 1.050 mln zł odpowiednio w roku 2017 i 2018.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 101. posiedzeniu w dniu 25 września 2015 r. Projekt ustawy, pochodzący z przedłożenia poselskiego (druk sejmowy nr 3465), był przedmiotem prac sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Na etapie prac sejmowych wprowadzono do projektu zmiany polegające w szczególności na:

- 1) uzupełnieniu ustawy o przepis, zgodnie z którym umowa w sprawie refundacji nie będzie mogła być zawarta z pracodawcą, u którego w okresie ostatnich 6 miesięcy nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy (art. 150f ust. 2);
- 2) wyeliminowaniu przepisu, który przyznawał absolwentom szkół i szkół wyższych podejmującym zatrudnienie po raz pierwszy w życiu pierwszeństwo w skierowaniu do pracodawcy, który otrzymał refundację;
- 3) dodaniu przepisu, zgodnie z którym marszałek województwa, w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału, będzie obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw pracy o wysokości zobowiązań w województwie wynikających z zawartych umów w sprawie refundacji i kwotach przewidzianych na finansowanie zadania w danym roku budżetowym (art. 150g ust. 5);
- 4) zmodyfikowaniu zasad dokonywania przez ministra właściwego do spraw pracy podziału środków na realizację zadania dla województw w poszczególnych latach, poprzez wskazanie, że istotną wartością będzie średnia miesięczna liczba bezrobotnych do 30 roku życia, według stanu na koniec miesiąca, zarejestrowanych w danym województwie oraz w kraju w okresie 9 miesięcy poprzedzających dzień 1 października 2015 r. (art. 150g ust. 7);
- 5) modyfikacji daty wejścia ustawy w życie – przesądzono, że wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, a nie 1 stycznia 2016 r., jak przewidywał projekt pierwotny.

Na etapie II czytania zgłoszono poprawkę zmierzającą w szczególności do: wskazania, że na realizację zadania przeznaczona zostanie kwota 2.800 mln zł, z czego w roku 2016 – 700 mln zł i po 1.050 mln zł odpowiednio w roku 2017 i 2018 (art. 150g ust. 3); zapewnienia zgodności z ustawą o finansach publicznych w zakresie uruchamiania środków finansowych na realizację zadania; wskazania, że jeżeli kwota środków przewidzianych w planie

finansowym Funduszu Pracy na rok 2016, 2017 lub 2018 nie będzie pokrywać kwot na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 150f, minister właściwy do spraw pracy dokona odpowiedniej zmiany w planie finansowym Funduszu Pracy, polegającej na zwiększeniu kwoty na finansowanie zadania i odpowiednim zmniejszeniu stanu Funduszu Pracy na koniec danego roku budżetowego (art. 150g ust. 6). Poprawka ta uzyskała poparcie Izby.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator